

teatrul de amatori

*procurare
cristalizare?*

O IMPORTANTĂ MISIUNE

Mișcarea artiștilor amatori a repurtat în ultimii ani succese însemnate, mobilizând tot mai mulți oameni ai muncii de la orașe și sate, care se consacră în timpul liber îndeletnicirii de artist. Un număr impresionant de echipe de teatru, alcătuite din muncitori, țărani muncitori, funcționari, ostași, elevi și studenți, aduc solia înviorătoare a unei activități nespuse de prețuite, îndeosebi în orașele care n-au teatre, în comunele și satele unde căminul cultural reprezintă o tribună de unde se tratează cele mai importante probleme ale epocii. Dezvoltarea impetuoasă a acestei mișcări, avântul de masă pe care l-a luat au determinat ca la ora actuală un accent deosebit să cadă pe *calitatea* muncii artistice desfășurată de colective amatoare. Se dă bătălia pentru ca majoritatea formațiilor de teatru ale amatorilor să atingă nivelul celei de la Căminul cultural din Budașteni — de două ori laureată pe țară a festivalurilor închinat teatrului de amatori. Or, pentru ducerea la bun sfârșit a noii etape în fața căreia se află mișcarea artiștilor amatori, e necesar ca misiunea de instructori ai acestor formații să fie încredințată unor oameni competenți, cu un înalt nivel profesional, ei înșiși talentați actori și regizori în teatrele profesioniste.

Casa Creației Populare a Capitalei a inițiat, de aceea, o verificare a tuturor instructorilor artistici, pentru a sonda nivelul aptitudinilor și cunoștințelor pe care aceștia le posedă. Căci, adesea, în calitatea de conducători ai muncii colectivelor de amatori s-au putut întâlni persoane având insuficiente contingențe cu activitatea artistică, îndeobște actori slab înzestrați din teatrele profesioniste, lipsiți de bagajul necesar de cunoștințe pentru împlinirea funcției de îndrumător artistic. Au fost, astfel, unii instructori care tălmăceau greșit conținutul de idei al textelor, datorită nivelului lor ideologic scăzut. Nu o dată, am rămas surprinși constatând că unor asemenea „cadre” le era încredințată instruirea a două-trei colective de amatori. Cît de puțin fructuoase puteau fi rezultatele muncii unor asemenea instructori, e lesne de închipuit. Dănuirea lor mai departe în funcția de instructori ar fi putut aduce serioase prejudicii înfloririi și mai puter-

nice a mișcării de amatori — obiectiv principal al întregii munci desfășurate în acest domeniu, la ora actuală.

Înainte de comisie însă, s-au prezentat — fapt de mare însemnătate — instructori artistici care, pe drept cuvînt, sînt vrednici de cinstea de a fi conducători ai colectivelor amatoare. Constantin Dinescu, Ion Gheorghiu, Polixenia Karambi, Nicolae Motoc, Marcela Demetriad, George Postelnicu, Eveline Gruia, Vasile Dinescu și alții s-au dovedit ca foarte pricepuți în misiunea încredințată. Privind cu seriozitate și grijă această îndatorire artistică și cetățenească, ei s-au străduit să îngemăneze în persoana lor calitatea de regizor, de animator, de scenograf, de pedagog. În același timp au dovedit și un dezvoltat talent organizatoric, evident încă din felul în care au izbutit să pună „pe roate” colectivele cu care au lucrat.

Eforturile comisiei au fost îndreptate spre alegerea unor asemenea instructori artistici — chezași ai succesului pe care-l pot obține formațiile de amatori, în viitor. Totodată, la Casa Creației Populare a Capitalei se vor ține săptămînal cursuri speciale de filozofie, estetică, arta teatrului, în scopul de a îmbogăți în permanență bagajul cultural al instructorilor. În felul acesta, colectivele conduse de instructori pricepuți vor izbuti să înscrie pe lista realizărilor noi biruințe artistice.

M. Raicu

DIN ACTIVITATEA CASEI RAIONALE DE CULTURĂ „N. BĂLCESCU”

Pe strada 11 iunie, există o casă de cultură; îi spune „N. Bălcescu”. Ea a luat ființă în 1955.

De atunci și pînă astăzi, activitatea desfășurată aici a fost deosebit de rodnică. La cîteva luni de la înființare, a fost organizată echipa de teatru, care a pregătit cîteva spectacole interesante. În regia actorului Gh. Păunescu de la Teatrul Ti-